

Sygn. akt I ACz 1090/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Józef Wąsik
Sędziowie:	SSA Teresa Rak SSO (del.) Beata Kurdziel (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2014 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniej A. M. działającej przez przedstawicieli ustawowych – rodziców J. M. i M. M.

przeciwko Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej w W.

o odszkodowanie

na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 7 kwietnia 2014 r. sygn. akt I C 2090/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zabezpieczył powództwo małoletniej A. M. na czas trwania procesu w ten sposób, że zobowiązał stronę pozwaną Zespół Zakładów Opieki Zdrowotnej w W. do płacenia na rzecz powódki renty w wysokości 1.024, 00 zł miesięcznie, płatnej z góry do dnia dziesiątego każdego miesiąca, poczynając od dnia 10 kwietnia 2014 roku, zaś dalej idący wniosek oddalił.

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej kwoty 600.000 zł, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej renty w miesięcznej wysokości 2.500 zł, płatnej od dnia 4 kwietnia 2013 roku do 10 – tego dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat w terminie na wskazany przez rodziców małoletniej rachunek bankowy oraz ustalenie, że strona pozwana odpowiedzialna jest za szkody, które na skutek doznanych przez powódkę obrażeń mogą się ujawnić w przyszłości. Powódka wystąpiła także z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania dochodzonego przez nią roszczenia w postaci renty, poprzez zobowiązanie strony pozwanej do uiszczania na jej rzecz miesięcznej kwoty 2000 zł, płatnej od dnia wniesienia pozwu, do 10 – tego dnia każdego miesiąca, na wskazany przez jej rodziców rachunek bankowy.

Jako podstawę żądania wskazano, że małoletnia powódka przysłała na świat 16 lutego 2011 roku, w Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej w W.. Poród przebiegał bez żadnych komplikacji. Powódka rozwijała się prawidłowo, była w bardzo dobrym stanie ogólnym. Do dnia 24 lutego 2011 roku jej stan zdrowia określany był jako dobry i stabilny,

dziewczynka była wydolna krążeniowo i oddechowo, nie zaobserwowano u niej niepokojących objawów chorobowych. Małoletnia przez cały czas przebywała na sali wraz z innymi noworodkami pod nadzorem opieki pielęgniarskiej. Matka powódki miała kontakt z córką wyłącznie w czasie karmienia, raz do dwóch razy w ciągu dnia. Dziecko wówczas było przynoszone do matki przez pielęgniarkę i przez nią stamtąd odbierane po karmieniu. W dniu 23 lutego 2011 roku matka miała styczność z córką w godzinach popołudniowych. Do pogorszenia stanu zdrowia powódki doszło w godzinach rannych w dniu 24 lutego 2011 roku. Przeprowadzone badania stwierdziły u niej szereg obrażeń czaszki, które miały charakter urazowy i były konsekwencją doznanego urazu tępego głowy, do którego doszło w krótkim odstępie czasu przed uchwytnym klinicznie pogorszeniem zdrowia dziecka. Wszczęte na skutek powyższych okoliczności postępowanie karne, zostało jednak umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa. Obecnie powódka ma orzeczoną niepełnosprawność. Jej rozwój jest globalnie opóźniony, nie reaguje na światło, prawie nie chwyta przedmiotów, nie obserwuje się u niej celowej manipulacji. Z uwagi na to wymaga intensywnej stymulacji rozwoju oraz stałych konsultacji i kontroli w Poradniach: Neurologicznej, Rehabilitacji, Neurochirurgicznej, USD, Okulistycznej, Neurorehabilitacyjnej USD oraz pediatrycznej.

W ocenie Sądu wskazane powyższe okoliczności zostały wykazane stosowną dokumentacją, w tym w szczególności kartami informacyjnymi leczenia szpitalnego oraz postanowieniem o umorzeniu w tej sprawie śledztwa, w którego toku przeprowadzone zostały dwie opinie sądowno – lekarskie (k. 49 – 66 i 67 – 71). Dokumenty te Sąd dopuścił jako dowody w sprawie. Wskazane w pozwie okoliczności zostały nadto potwierdzone zeznaniami słuchanych w tej sprawie świadków.

Sąd I instancji uznał, że wniosek powódki o zabezpieczenie roszczenia na czas trwania postępowania zasługiwał na częściowe uwzględnienie. Podkreślił, iż stosownie do treści art. 753 § 1 k.p.c. w zw. z art. 753¹ § 1 pkt 1 i § 3 k.p.c. w sprawach o rentę z tytułu odpowiedzialności za uszkodzenie ciała albo rozstrój zdrowia zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo lub okresowo określonej sumy pieniężnej. Podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia, nie jest natomiast wymagane uprawdopodobnienie interesu prawnego (art. 753¹ § 3 k.p.c.). W sprawie udowodnione zostało, że w czasie pobytu małej powódki w Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej w W. doszło do uszkodzenia jej ciała, co wywołało u małej nieodwracalne zmiany, skutkując także orzeczeniem o jej niepełnosprawności. Udokumentowany został również obecny stan zdrowia dziewczynki, uzasadniający jej zwiększone potrzeby, a tym samym zwiększone koszty jej utrzymania. Strona pozwana zakwestionowała jedynie zasadność żądania pozwu wobec braku ustalenia sprawcy wyżej opisanej szkody. Jednak kwestia ta będzie przedmiotem rozważań w dalszym toku postępowania, w oparciu o całościową ocenę przeprowadzonego w sprawie materiału dowodowego. Sąd Okręgowy wskazał także szczegółowo, jakie koszty miesięcznego utrzymania oraz leczenia i rehabilitacji powódki wziął pod uwagę przy ustalaniu zakresu udzielonego zabezpieczenia, oceniając, iż zostały one uprawdopodobnione. Na zakres zasądzanego roszczenia o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy wywołanej uszkodzeniem ciała nie mogły mieć natomiast wpływu wskazane przez powódkę, jednorazowo poniesione przez jej rodziców koszty. Przez zwiększenie się potrzeb poszkodowanego należy bowiem rozumieć szkodę przyszlą, która wyraża się w stale powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie np. konieczność stałych zabiegów, rehabilitacji, specjalnego odżywiania. W tym zakresie wniosek o zabezpieczenie został oddalony.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła strona pozwana, zaskarżając je w części uwzględniającej wniosek o zabezpieczenie oraz domagając się jego uchylecia w tym zakresie oraz oddalenia wniosku o udzielenie zabezpieczenia w całości, ewentualnie uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sadowi I Instancji do ponownego rozpoznania. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie:

- art. 753 § 1 i 753¹ § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez udzielenie zabezpieczenia pomimo braku uprawdopodobnienia roszczenia, a także

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że udowodnienie, iż do uszkodzenia ciała powódki doszło w czasie jej pobytu w szpitalu spełnia przesłankę uprawdopodobnienia roszczenia, pominięcie dokumentacji medycznej, z której

wynika, że ostatnie karmienie powódki przez matkę miało miejsce w nocy z 23 na 24 lutego 2014 r., pominięcie, iż postępowanie prowadzone przez Prokuraturę nie dało podstaw do przyjęcia odpowiedzialności personelu pozwanego za szkodę małej, a także poprzez dokonanie dowolnej interpretacji zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

W uzasadnieniu zażalenia strona pozwana podniosła, iż w jej ocenie żaden z dowodów, jakie Sąd uznał za podstawę udzielenia zabezpieczenia nie dawał podstaw do przyjęcia uprawdopodobnienia, że ktokolwiek z personelu medycznego strony pozwanej jest odpowiedzialny za doznane przez powódkę urazy. Sąd błędnie ocenił, iż powódka cały czas przebywała na sali wraz z innymi noworodkami pod opieką pielęgniarską. Zdaniem pozwanej z karty pielęgnacji noworodka wynika, że matka karmiła małą powódkę w nocy, w której miało dojść do urazu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował tego, że powódka uprawdopodobniła, iż jej stan zdrowia uzasadnia jej zwiększone potrzeby, wskazując na okoliczności dotyczące leczenia, rehabilitacji oraz opieki. Nie były także kwestionowane wyliczenia stanowiące podstawę ustalenia kwoty, jaka została przez Sąd Okręgowy przyjęta w postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia. Kwestionowane były jedynie okoliczności dotyczące uprawdopodobnienia odpowiedzialności strony pozwanej za czyn niedozwolony.

W ocenie Sądu Apelacyjnego należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, że w świetle materiału procesowego zgromadzonego w sprawie należy przyjąć, iż roszczenie o rentę, z którym występuje powódka, zostało uprawdopodobnione. Uprawdopodobnienie istnienia roszczenia oznacza, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. pozwalającego na rezygnację z zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym, że osoba uprawniona przedstawiła i należyte uzasadniła twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Materiał dowodowy niniejszej sprawy nie pozostawia żadnej wątpliwości co do tego, że do urazu, jakiego doznała powódka, doszło w czasie jej pobytu na terenie Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w W.. Niewątpliwe są także skutki ww. urazu. Twierdzenia przytoczone na uzasadnienie żądania uzasadniają zatem zgłoszone żądanie, zaś kwestia ustalenia sprawy szkody oraz ewentualnej odpowiedzialności strony pozwanej będzie przedmiotem dalszego postępowania dowodowego. Uzależnianie udzielenia zabezpieczenia od wyjaśnienia na tym etapie postępowania, czy strona pozwana rzeczywiście jest odpowiedzialna za powstałą szkodę oznaczałoby w istocie konieczność rozstrzygnięcia o zasadności żądania pozwu, co może nastąpić dopiero na etapie wyrokowania.

Z powyższych względów zażalenie, jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.